

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016123 16 Uvp
Banjaluka, 05.07.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz učešće Margarete Nikić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N.Š. iz Z., Republika Srbija (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv tužene Republičke uprave..., radi poništenja rješenja broj ... od 16.01.2015. godine, predmetu brisanja zabilježbe u zemljišnoj knjizi, odlučujući po zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016123 15 U od 20.11.2015. godine u sjednici održanoj dana 05.07.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke, odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena na rješenje PJ P. broj: ... od 07.11.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem se, na osnovu rješenja Osnovnog suda u Prijedoru broj: 77 0 P 004842 88 P od 13.08.2014. godine, dozvoljava brisanje uknjižbe privremene mjere zabrane raspolaganja na nekretninama u „A“ listu, zk.ul. broj .. (stari zk.ul. broj ..), k.o. Č.P., uknjiženo kao svojina D.D. iz Č.P. sa 1/1 dijela.

U obrazloženju pobijane presude nižestepeni sud u potpunosti prihvata razloge tuženog date u osporenom aktu, a koji se odnose na osnov za odbijanje žalbe tužiteljice s obzirom da je prvostepeno rješenje doneseno po službenoj dužnosti nakon što je Osnovni sud u Prijedoru dostavio rješenje broj: ... od 07. 11.2014. godine o brisanju upisa privremene mjere, koje rješenje je pravosnažno, pa je nakon provjere podataka i priloženih isprava u smislu odredbe člana 42. Zakona o zemljišnim knjigama („Službeni glasnik RS“ broj: 67/03 - 119/08, u daljem tekstu: ZZK) utvrđeno da to rješenje ispunjava uslove za brisanje privremene mjere raspolaganja nekretninama u A Listu zk. ul. broj ... k.o. Č.P. (stari zk.ul. broj ...), uknjiženo kao svojina D.D. sa 1/1 dijela. Zbog navedenog, te kod činjenice da prema odredbi člana 281. stav 4. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13, u daljem tekstu: ZPP) mjeru obezbjeđenja

upisanu u javne registre, sud briše po službenoj dužnosti, zaključeno je da su navodi tužiteljice bez osnova i bez uticaja na zakonitost osporenog akta.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude, tužiteljica osporava njenu zakonitost iz razloga predviđenih odredbom člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), kako to iz sadržaja zahtjeva proizlazi. Smatra da Osnovni sud u Prijedoru nije ovlašten da po službenoj dužnosti briše upisanu zabranu raspolaganja, jer se radi o njenoj imovini i imovini ostalih nasljednika po rješenju o nasljeđivanju broj: ... od 02.12.2011. godine Općinskog suda u Bihaću, te da je brisanje ove zabrane raspolaganja na predmetnim nekretninama neprihvatljivo, činjenično neutemeljeno i nezakonito, jer se radi o oduzimanju tuđe imovine, u cilju čije zaštite je i odobrena i uknjižena zabrana raspolaganja s obzirom da je D.D. tu imovinu nezakonito prisvojio i zabrana raspolaganja treba da je na snazi sve dok nasljednici, po navedenom rješenju o nasljeđivanju, ne preuzmu svoj nasljednički dio. Navodi da joj nije data mogućnost da se izjasni o rješenju Osnovnog suda u Prijedoru od 13.08.2014. godine prije njegove realizacije, a da je postojala obaveza toga suda da je sa istim upoznata zbog čega je njegovo provođenje nezakonito i zbog čega postoji odgovornost suda koju treba sankcionisati. Navodi da joj je na taj način praktično oduzeta imovina koju je nasljedila iza pokojne S.D. njene majke, te da se ne može izboriti sa nezakonitim radom državnih institucija i sudova zbog čega traži da se ovaj predmet detaljno prouči i da se donese pravična i zakonita odluka. Zatražila je da se oslobodi sudskih troškova jer je zbog niskih primanja ispod republičkog nivoa je oslobođena i participacije na zdravstvenu zaštitu, a zakonski je staratelj sestre M.D. koja je invalid prve kategorije.

Tužena u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. ZUS, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude, a iz sljedećih razloga:

Postupak upisa u zemljišnu knjigu, a time i postupak brisanja iz zemljišne knjige prema odredbi člana 3. stav 1. ZZK pokreće se podnošenjem zahtjeva za upis uz koji treba priložiti dokumentaciju na kojoj se zahtjev zasniva. Osnov za upis može biti: 1. isprava koja je osnov za sticanje stvarnog prava, 2. dokument na osnovu kojeg se dokazuje stvarno pravo, 3. ovjerena kopija sudske odluke koja je osnova za upis, 4. neki drugi dokumenti kojim se potvrđuje stvarno pravo osigurano predbilježbom, 5. dokument naveden u članu 7. ovog zakona i 6. drugi dokumenti potrebni za upis određeni zakonom (stav 2.).

Prema odredbi člana 281. stav 4. ZPP mjeru obezbjeđenja upisane u javne registre sud briše po službenoj dužnosti.

Predmetni postupak pokrenut je po službenoj dužnosti nakon što je Osnovni sud u Prijedoru uz podnesak od 24.10. 2014. godine dostavio rješenje broj: 77 0 P 004842 88 P od 13.08.2014. godine radi provođenja u zemljišnoj knjizi. Tim rješenjem koje je postalo

pravosnažno dana 23.10.2014. godine (klauzula pravosnažnosti) stavljeno je van snage rješenje - privremena mjera istog osnovnog suda broj: P-792/88 od 30.10.1990. godine, a kojom se zabranjuje tuženom D.D. iz P. izgradnja bilo kakvih stambenih ili pomoćnih objekta, rušenje, dogradnja ili adaptacija ili uvođenje vode, električne energije i sl. na staroj porodičnoj kući, te bilo kakvo raspolaganje nekretninama označenim po katastarskom operatu kao kč br 3412/1 kuća i zgrada u površini od 98 m² i dvorište od 173 m² i kč br 3412/2 u površini od 188 m², upisane u p.l. broj ... k.o. P., po starom promjeru označene kao kč br 87/21 u površini od 459 m² upisane u zk. ul. broj ... k.o. Č.P., te se ukidaju sve provedene radnje.

Iz njegovog obrazloženja proizlazi da je isto doneseno po prijedlogu D.D. za ukidanje privremene mjere koja je usvojena i uknjižena na osnovu rješenja istog osnovnog suda broj: 940/91 od 31.07.1991. godine u A list z.k.ul. broj ... k.o. P., na kojem je izvršen upis zabrane raspolaganja predmetnim nekretninama do pravosnažnog okončanja postupka u predmetu broj: P-792/88, da je u postupku, a na osnovu uvida u pomenuti spis predmeta koji sada nosi broj: 77 0 P 004842 88 P utvrđeno je da je postupak u ovoj pravnoj stvari pravosnažno okončan donošenjem presude Osnovnog suda u Prijedoru od 21.05.2009. godine koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 77 0 P 004842 09 Gž od 04.03.2010. godine. Tom presudom je djelimično usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice i utvrđena ništavost ugovora o poklonu zaključenog dana 17.11.1987. godine između O.D. kao poklonodavca i D.D.a kao poklonoprimca u dijelu kojim je darovana 1/3 predmetne nekretnine i koja prema zemljišno knjižnim podacima predstavlja dio kč broj 87/14 u površini od 459 m² a koja će poslije cijepanja nositi oznaku 87 upisano u z.k. ul. broj ... k.o. Č.P. Prema navedenom zaključeno je da su zbog pravosnažno okončanog postupka na osnovu kojeg je donesena ova privremena mjera, prestali razlozi za zabranu raspolaganja tuženog D.D. na predmetnim nekretninama u granicama njegovog suvlasničkog dijela od 2/3.

S obzirom na navedeno, a kod činjenice da je rješenje doneseno od strane nadležnog organa i snabdjeveno klauzulom pravosnažnosti i da su podaci u zemljišnoj knjizi istovjetni sa podacima u rješenju, to proizlazi da to rješenje ispunjava uslove propisane u odredbi člana 3. stav 2. tačka 1. ZZK za brisanje upisa navedene privremene mjere, kako su to ispravno utvrdili upravni organi i nižestepeni sud.

Tužiteljica u žalbi, a potom u tužbi ističe da rješenje Osnovnog suda u Prijedoru nije isprava podobna za uknjižbu, da joj nije omogućeno da se izjasni na to rješenje, prije njegovog provođenja, da nije učestvovala u tom postupku i da nije znala za njegovo postojanje. Takođe da Osnovni sud u Prijedoru nije aktivno legitimisan da podnosi zahtjev za brisanje uknjižbe, jer da „nije stranka u postupku“ i da nisu ispunjeni uslovi da se izvrši njegovo provođenje, jer da se radi o njenoj imovini i imovini ostalih nasljednika po rješenju o nasljeđivanju od 02.12.2011. godine Općinskog suda u Bihaću, te da je D.D. tu imovinu nezakonito prisvojio.

Predmetni postupak je pokrenut po službenoj dužnosti, kako je to naprijed i navedeno u smislu odredbe člana 281. stav 4. ZPP, a Osnovni sud u Prijedoru nije, kako pogrešno smatra tužiteljica, podnosio zahtjev za brisanje uknjižbe, već dostavio rješenje na provođenje. Predmetne nekretnine uknjižene su kao svojina D.D., pa ne stoje navodi

tužiteljice da se radi o njenoj imovini, a rješenje o nasljeđivanju na koje se tužiteljica poziva se odnosi na nekretnine označene kao k.č.broj 87/1 i k.č.broj 87/2 k.o. Č.P., a ne na predmetne, koje je stekla, kako iz tog rješenja proizlazi u nekom drugom postupku temeljem presude Osnovnog suda u Prijedoru broj P-988/88 od 21.05.1991. godine. U ovom postupku se ne može osporavati rješenje o brisanju privremene mjere, jer se u istom samo ispituje ispunjenost uslova za njegovo provođenje, pa su bez uticaja prigovori koji se odnose na to rješenje.

Saglasno navedenom tuženi organ i nižestepeni sud su ispravno riješili predmetnu upravnu stvar te u osporenom aktu i u pobijanoj presudi za takva rješenja dali valjane razloge pa se i navodi zahtjeva ukazuju neosnovanim.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužiteljice odbija, a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić